

5.5.3

50b → 52b (גופא בעי ר"א)

Note #1: the prohibition of **תמורה** (attempting to transfer the **קדושה** of one **קרבן** onto another animal) notwithstanding, the jargon generally employed *vis-à-vis תמורה* is one of effectiveness; i.e. if the **תמורה** is effective, that means that the **ממיר**'s intention and words are meaningful. Only an owner of the **קרבן** has that ability – and a **קרבן צבור** is not liable for **תמורה**, as well as any **קרבן** with multiple owners

Note #2: although the **תורה** mandates one **שלחן** for the **היכל**, **שלמה** adorned the **היכל** with 10 additional tables, which were placed on the north side of the **היכל**. These were either placed on a N-S axis (in which case there would be little room between the end of the table and the wall) or on an E-W axis (in which case there would be ample room there).

Note #3: the **תורה ספר** includes only consonants, not (many) vowels and no punctuation. Therefore, it is possible to have a verse which, when parsed one way has one meaning and when parsed differently, changes meaning. These verses are called **סוגיא** and are presented at the end of today's **הכרע**.

לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו : במדבר ט, יב	(1)
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו... והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו... ויקרא טו, ו, יא	(2)
...והבדילה הפרקת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: שמות כו, לג	(3)
והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארצו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: מלכים א, ו, ב	(4)
ארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: מלכים א, ו, ז	(5)
ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: מלכים א, ו, כ	(6)
ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית ה': מלכים א, ו, ט	(7)
הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלקד תשוקתו ואתה תמשל בו: בראשית ד, ז	(8)
במגרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: שמות כה, לו	(9)
ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידך: שמות יז, ט	(10)
בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארוה אפם כי עז... בראשית מט, ו, א	(11)
ויאמר ה' אל משה הקד שכב עם אבתך וקם העם הזה... דברים לא, טו	(12)
וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים: שמות כד, ה	(13)

- I. Analyzing א"ר's question about the effect of making a תמורה on the פר יוה"כ – according to מ"ד it's a יחיד
 - a. If: we follow the מקדיש (כה"ג – individual), should be valid; if the מתכפרין (כהנים), should be invalid:
 - b. א"ר's rule: (should be simple – we follow מתכפר and not liable for תמורה)
 - i. Re: מעילה, the מקדיש is considered the owner (only he pays a 1/5 fine)
 - ii. Re: תמורה, the מתכפר is considered the owner (only s/he can effect תמורה)
 - iii. (re: תמורה, taking תרומה on behalf of another's crop entitles the 'taker' to determine the כהן)
 - c. א"ר's question: are the כהנים the principal מתכפרין or are they "floating atop" the כפרה of the כה"ג
 - d. Formula: תמורה v. זבח (strengths of each)
 - i. זבח: applies to צבור as well as יחיד, "trumps" שבת וטומאה and can generate a תמורה
 - ii. תמורה: can take effect on a קבוע & בעל מום קבוע & can never be fully redeemed (for work – only eating)
 - iii. Analysis: the זבח must be a יחיד קרבן which is דוחה שבת וטומאה (else it doesn't fit the "advantages")
 1. Implication: תמורה פר כה"ג can generate תמורה
 2. Rejection (ר' ששת): אילו של אהרן: (עולה)
 - a. Since פר יוה"כ is a חטאת – חטאת מתה – תמורת חטאת מתה!
 3. Defense: → "תמורה" is generic (i.e. some זבחים have the power to generate תמורה)
 4. Challenge: perhaps זבח is generic (i.e. some זבחים are brought on שבת, some create תמורה)
 - a. Defense: זבח isn't used generically – ברייתא זבח, "doesn't take effect on a זבח בעל מום קבוע & חל on a בכור ומעשר"; but זבח בעל מום קבוע & חל on a בכור ומעשר → must be specific זבח בעל מום קבוע
 - iv. Question (ר' ששת): why doesn't he consider the זבח to be פסח (תמורה)
 1. Answer: he holds like יהודה על היחיד – ר' יהודה על הפסח את הפסח על היחיד – ר' יהודה על היחיד (→ no תמורה)
 2. Alternative: consider שני פסח
 - a. Answer: he holds that שני פסח isn't דוחה שבת וטומאה

